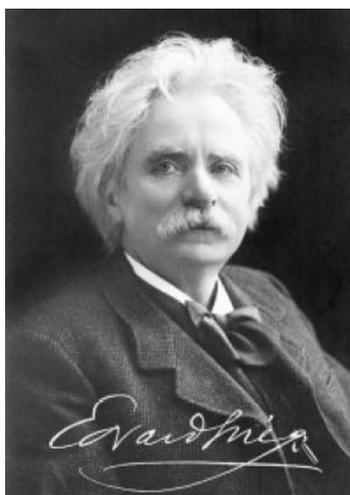

۸۰ داده گرا درباره ادوارد گریگ آهنگ ساز

برگردان: بابک بردیا

۱. ادوارد گریگ آهنگ ساز، اجرا کننده، رهبر، رسانه گر و خرده گیر [نقاد] نام دار نروژی است.
۲. نام فراگیر او ادوارد هاگروپ گریگ است. ادوارد گریگ در زندگی خود، هم آن های [لحظه های] شادی آور، هم اندوه-ناک را از سرگذراند، هر چند آن های اندوهناک بیشتر بودند.
۳. با همه سختی ها، این نروژی شایسته توانست با برج گذاشتن بازمانده موسیقیایی برجسته ای برای آیندگان خود در همه جهان پذیرفته شده و نام دار شود.
۴. گریگ همچون یکی از نام دارترین آهنگ سازان نروژ، از بازگانان اسکاتلندی که در سده هجدهم به اسکاتلندی روی رفتند، سرچشمه می گیرد.
۵. او در سال ۱۸۴۳ در شهر نروژی برگن به دنیا آمد. خانواده گریگ خانواده ای دارا به شمار می آمد.
۶. پدر بزرگ گریگ موسیقی دانی درایشناک [با استعداد] بود که در ارکستر شهر برگن می نواخت.
۷. پدر گریگ، آلکساندر گریگ از اسکاتلند، و در برگن دارای جایگاه جانشین کنسول بریتانیا بود.
۸. مادر او، گسینا هاگروپ پیانیستی شایسته، بهترین پیانیست در شهر برگن به شمار می آمد. او آموزش گاه والای موسیقی را در هامبورگ به پایان رسانده بود، هر چند که در این کانون آموزشی تنها نوجوانان پسر پذیرفته می شدند.

۹. گریگ دارای سه خواهر و یک برادر بود، که از دوران کودکی به فراگیری موسیقی پرداختند، زیرا مادر آنها سازهای موسیقی را خوب می‌نواخت و مهر به موسیقی را به فرزندان خود می‌آموخت.

۱۰. موسیقی، بسیار زود وارد زندگی ادوارد گریگ شد. هنگامی که ادوارد تنها ۴ سال داشت، فورته پیانو را بد نمی‌نواخت.

۱۱. در همه دوران کودکی، او در دنیای رویایی خود زندگی می‌کرد. تمرین‌های دلتنگ‌کننده را گیرد، هوای نمناک را، درخشنده، راه دراز به دبستان را، با نگاره‌های جادویی جابه‌جا می‌کرد.

۱۲. نوازندگی زنجیره آوایی و چنگ‌نوازان [گام و آرپژ]. را گریگ همچون راه‌پیمایی جوخه سربازان می‌پنداشت.

۱۳. هنگامی که گریگ بزرگ شد، بازدید از شب‌نشینی‌های موسیقایی را برای او روا داشتند. او در یکی از چنین شب‌نشینی‌هایی، نوازندگی موسیقی موتسارت را شنید.

۱۴. هنگامی که گریگ ۸ سال داشت، آله بولل، ویولونیست زبردست و شناخته شده در همه اروپا، مهمان خانه آنها شد.

۱۵. در ۱۰ سالگی گریگ آموزش دبستانی را شروع کرد، اما آموزش دبستانی را گیر نمی‌دانست.

۱۶. در ۱۲ سالگی نخستین آفریده موسیقایی خود را نوشت: «مهمانی نزد کوبولدها [فروهرهای خانگی]».

۱۷. ادوارد دفتری از ساخته‌های خود را به دبستان برد. آموزگار، که از این پسر به‌خاطر روی‌گردانی او از آموزش دبستانی خوشش نمی‌آمد، این ساخته‌ها را به ریشخند می‌گرفت. گریگ دیگر ساخته‌های خود را به دبستان نبرد، اما از نوشتن موسیقی دست برنداشت.

۱۸. خانواده گریگ برای زندگی به پیرامون شهر برگن، لاندوس رفت. در آنجا همراه با برادر بزرگتر، ادوارد بارها به پالیز [مزرعه] همسایه می‌رفت تا آوازهای دهقانان و نوازندگی ویولون‌های بومی را بشنود.

۱۹. گزینش ادوارد در ۱۵ سالگی برای ورود به آموزش‌گاه والای موسیقی، برای بدل شدن به موسیقی‌دانی کاردان [حرفه ای]، نقش ارزشمندی را در زندگی او بازی کرد. اوله بولل ویولونیست نام‌دار نروژی که بارها او را به‌خاطر توانایی یگانه‌اش «پاگانینی نروژ» نامیده، به ادوارد برای این گزینش دلگرمی می‌داد.

۲۰. هنگامی که ادوارد ۱۵ ساله شد، اوله بولل نوازندگی او را شنید و واژه‌های پیامبرانه‌ای را به‌زیان آورد: «این پسر نروژ را سربلند خواهد کرد». این بولل بود که به گریگ پیشنهاد رفتن به آلمان برای آموزش در آموزش‌گاه والای موسیقی لایپزیگ را داد.

۲۱. در سال ۱۸۵۸ ادوارد دانشجوی آموزش‌گاه والای موسیقی شد. به‌هنگام آموزش در آموزش‌گاه والای موسیقی، ادوارد گریگ نخستین پارچه‌های موسیقایی و رمانس‌های خود را با نوشتن موسیقی بر روی سروده‌های سرایشگران نام‌دار آلمان پدید آورد.

۲۲. او در آموزش‌گاه والای موسیقی لایپزیگ که از سوی مندلسون در سال زایش ادوارد گریگ پایه‌گذاری شده بود، آموزش می‌دید.

۲۳. در زمان دانشجویی در آموزش‌گاه والای موسیقی، گریگ آموزش‌گر دیگری را جایگزین آموزش‌گر خود کرد زیرا با دیدگاه‌های او هم‌رای نبود.

۲۴. هنگامی که گریگ در آموزش‌گاه والای موسیقی آموزش می‌دید، چندین کار آفرید. او کارهایی را دربارهٔ ساخته‌های سرایش‌گران نام‌دار آلمانی نوشت. آموزگاران او دارای دیدگاه والایی دربارهٔ او بوده، او را همچون آهنگ‌ساز و نوازنده‌ای شایسته پردازش می‌کردند.

۲۵. به‌هنگام آموزش، گریگ سینه‌پهلوی گرفت و یکی از شش‌هایش را از دست داد. از این‌روی رشد تنی او گسسته شد و در اندازهٔ ۱۵۲ سانتی‌متر ماند؛ آن هم در زمانی که اندازهٔ میانی مردان در نوزد بیش از ۱۸۰ سانتی‌متر به‌شمار می‌آمد.

۲۶. در سال ۱۸۶۲ گریگ آموزش‌گاه والای موسیقی را با نمره‌های والا و پیشنهادهای شایسته‌کننده به‌پایان رساند. اما خود گریگ از دوران آموزش در آموزش‌گاه والای موسیقی با ناخشنودی یاد کرده، روش‌های آموزشی را پس‌مانده و دبستانی به-شمار می‌آورد. اما دربارهٔ آموزش‌گر خود در رشتهٔ آهنگ‌سازی به‌گرمی یاد می‌کرد.

۲۷. او همهٔ درایش‌های خود از دوران کودکی، و همچنین از آموزش در آموزش‌گاه والای موسیقی را، در کار زندگی‌نامه‌وار خود به‌نام «نخستین کامیابی‌های من» نوشت.

۲۸. سال پایانی آموزش در آموزش‌گاه والای موسیقی برای او سال نخستین کنش‌گری کنسرتی او شد. برای نخستین بار با کارهای خود در شهر کارلسهامن برنامه اجرا کرد.

۲۹. در سال‌های آموزش، ادوارد از کنسرت‌های بسیاری دیدن کرده، از شنیدن ساخته‌های موسیقی‌دانان بزرگی همچون واگنر، موتسارت و بتهوون، خوشنود می‌شد.

۳۰. او در سال ۱۸۶۳ به کپنهاگ رفت، تا هنر آفرینش‌گرانهٔ خود را گسترش دهد. در همان سال او در کپنهاگ نزد ن. گاده آهنگ‌ساز دانمارکی آموزش خود را رسا می‌سازد.

۳۱. در سال ۱۸۶۴ ادوارد گریگ و شماری از آدم‌های شایسته، انجمنی را به‌نام «اوترپ» پایه‌گذاری می‌کنند. آشناسازی با کارهای آهنگ‌سازان اسکاندیناویایی، آرمان این انجمن به‌شمار می‌آمد. گریگ در این انجمن رهبر، پیانیست و نویسنده بود.

۳۲. در سال ۱۸۶۷ گریگ نینا هاگه‌روپ را به‌زنی گرفت. دخترخاله ادوارد گریگ، خواننده توانا در همه زندگی، فرتابگر دوست‌داشتنی پیشین او، همسر او شد. اما خانواده گریگ چنین پیوندی را نپذیرفت، تا آنجا، که پدر و مادر از زن و شوهر جوان روی برگرداندند، و آنها ناچار شدند تا از شهر زادبومی خود بروند.

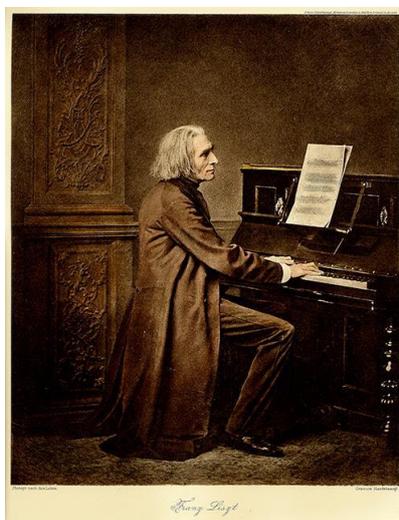
۳۳. زن و شوهر جوان بناچار به اُسلو - پایتخت نروژ - رفتند. از سال ۱۸۶۷ تا سال ۱۸۷۴ گریگ در جایگاه رهبر در انجمن فیلارمونیک در اُسلو کار می‌کرد. رفتن به اُسلو بر هنر آفرینش‌گرانه گریگ درایش خوبی گذاشت. این دوران زندگی او را می‌توان پربارترین دوران نامید.

۳۴. دخترشان که در سال ۱۸۶۸ زاده شد، پس از گذشت یک‌سال از دنیا رفت. این رویداد بر آهنگ‌ساز و همسرش درایش گذارد، اما آنها هنر آفرینش‌گرانه خود و دادن کنسرت را ادامه دادند. ادوارد گریگ همه زندگی را، با همسر خود سپری کرد، اما فرزندی از خود برجای نگذاشت.

۳۵. در سال ۱۸۶۸ لیست (بُت همه اروپا) با هنر آفرینش‌گرانه گریگ آشنا شد و از آن در شگفت بود. پس از فرستادن نامه پشتیبانی‌کننده به او، در سال ۱۸۷۰ آنها از نزدیک با یک‌دیگر آشنا شدند.

۳۶. گریگ به‌نوبه خود به لیست نوشت، که کنسرتویی را ساخته و خواهان آن است تا آن‌را برای لیست در وایمار (شهری در آلمان) اجرا کند.

۳۷. لیست چشم به‌راه یک نروژی بلندبالا بود. اما به‌جای آن، او با «کوتوله» ای یک و نیم متری روبه‌رو شد. ولی هنگامی که لیست کنسرتوی فورته پیانوی گریگ را شنید، آنگاه لیست بزرگ پیکر با دست‌های بسیار بزرگ، بر این آدم کوچک بانگ برآورد: «غول‌آسای!».

۳۸. در سال ۱۸۷۱ گریگ خواهان پایه‌گذاری یک انجمن دیگر - «انجمن موسیقی کریستیاننا» - شد. آرمان انجمن، باروری موسیقی برای هم‌دورانان و اجراکنندگان جوان، که به درجه‌ والایی از نامداری نرسیده بودند، به‌شمار می‌آمد. لیست، واگنر، شومان و دیگران در میان چنین اجراکنندگانی بودند.

۳۹. در سال ۱۸۷۴ در برابر خدمات برای نروژ، سرپرستان [دولت] نروژ برآن شدند تا به او تا پایان زندگی کمک‌هزینه پرداخت شود.

۴۰. موسیقی برای آفریده هنریک ایبسن نروژی بنام «پرگیونت»، یکی از پرآوازه‌ترین کارهای این آهنگ‌ساز شد. کار موسیقایی، برآیند [نتیجه] کار هموندانه ایبسن و گریگ به‌شمار آمده، و کامیابی بسیار بزرگ و واکنش خنده‌گیران [نقادان] را به‌همراه آورد و برانگیخت.

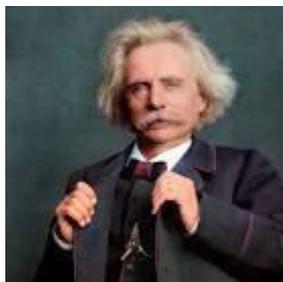

۴۱. کامیابی «پرگیونت»، شمار کنسرت‌های گریگ و درآمدهای او را افزایش داد.

۴۲. در سال ۱۸۸۰ به برگن زادبومی بازگشته و سرپرست بنیادین انجمن موسیقی هارمونیا شد. در سال‌های ۱۸۸۰ ساخته‌های موسیقایی آفریده که بیشتر برای نوازندگی چهاردستی برای فورته پیانو بودند.

۴۳. در سال ۱۸۸۸ گریگ با چایکوفسکی آشنا شد که این آشنایی به دوستی کشانده شد.

۴۴. دیرتر چایکوفسکی درباره گریگ گفت: «...او آدمی بی‌اندازه کوتاه‌قد و نازک پوست، با شانه‌های نابرابر با یک‌دیگر، موهای فرفری شلاق‌گونه بر روی سر، اما با چشمان آبی فریبنده یک کودک دوست‌داشتنی بی‌گناه است...».

۴۵. چایکوفسکی حتی پیش‌گفتار موسیقایی [اُرتور] خود بنام «هاملت» را به ادوارد گریگ پیش‌کش کرد.

۴۶. در سال ۱۸۸۹ ادوارد گریگ به هموندی فرهنگستان هنرهای زیبای فرانسه، در سال ۱۸۷۲، به هموندی فرهنگستان پادشاهی سوئد، و در سال ۱۸۸۳، به هموندی دانشگاه لایدنک پذیرفته شد.

۴۷. در سال ۱۸۹۳ گریگ درجه دکتراى موسيقى دانشگاه کمبریج را دریافت کرد. هم‌زمان او آموزش را با گردش‌گری‌های هنری در اروپا به‌همراه همسر خود درآمیخت.

۴۸. میان گردش‌گری‌های هنری به شهرهای بزرگ اروپا، او به نروژ بازگشته و در خانه و زمین‌های خود بنام «تپه ترول‌ها» به خلوت می‌نشست.

۴۹. گریگ با بهره‌گیری از نام‌داری خود، در سال ۱۸۹۸ در برگن زادبومی خود جشن‌واره موسیقی نروژ را سازمان‌دهی کرد؛ در آن‌جا بهترین موسیقی‌دانان و کنش‌گران موسیقیایی جهان می‌آمدند. این‌گونه، او نروژ را وارد زندگی موسیقیایی جنبش‌دار اروپا کرد. این جشن‌واره تا به‌امروز نیز برگزار می‌شود.

۵۰. گریگ بسیار برنامه اجرا کرده، کنسرت‌ها و جشن‌واره‌ها را، در جایگاه رهبر و پیانیست، سازمان‌دهی می‌کرد. گهگاه او همراه با همسر خود -نینا هاگروپ- خواننده توانای موسیقی انجمن‌گاهی، که فرتابگر او برای نوشتن شمار بسیاری از رمانس‌ها بر روی آفریده‌های سرایشگران اسکاندیناویایی به‌شمار می‌آمد، برنامه اجرا می‌کرد.

۵۱. از سال ۱۸۹۱ تا سال ۱۹۰۱ گریگ بدون آسایش پارچه‌های موسیقیایی و جنگ آوازا می‌آفرید. در سال ۱۹۰۳ کارکرد و شک‌های مردمی را برای اجرا بر روی فورته پیانو بیرون داد.

۵۲. در سال ۱۸۶۳ در کپنهاگ، گریگ با هانس کریستیان آندرسن -نویسنده داستان‌های نام‌دار- آشنا شده و با او دوستی کرد و برای چند آفریده او موسیقی نوشت.

۵۳. هنگامی که در سال ۱۸۶۴ گریگ در شام‌گاه زایش عیسی مسیح، در پیرامون کنش‌گران فرهنگی جوان از نینا هاگروپ درخواست همسری کرد، جنگ سونت‌های دوست‌داشتنی خود بنام «آهنگ‌های دل» را پیش کش او کرد. شعر آنها نوشته دوست او، هانس کریستیان آندرسن بود.

۵۴. گریگ مندلسون، شومان و شوبرت را بهترین آهنگ‌سازان کلاسیک به‌شمار می‌آورد.

۵۵. ادوارد گریگ در تنهایی بهتر می‌توانست موسیقی بیافریند. برای این کار او حتی تکه‌ای زمین را در جنگلی خریداری کرد، به‌دور از همه، و در آنجا برای خود کلبه کوچکی بنا کرد، و گهگاه در تنهایی به آنجا می‌رفت.

۵۶. در داستان «سبیدی با میوه‌های درخت شمشاد»، کنستانتین پاستووسکی بگونه‌ای درخشان نگاره [تصویر] گریگ را پدید آورده است. درباره سیمای بیرونی آهنگ‌ساز، نویسنده، بیش‌وکم چیزی نمی‌گوید. اما از آن‌روی، که چگونه فرمان داستان کوتاه به آوای جنگل گوش می‌دهد، چگونه او با چشمان مهربانانه خندان به زندگی کره زمین چشم می‌دوزد، ما در او آهنگ‌ساز بزرگ نروژی را می‌بینیم. ما بر این باوریم، که گریگ می‌توانست تنها این‌چنین باشد: آدمی بی‌اندازه باریک‌بین، توانا و مهربان.

۵۷. گریگ آیین‌های گیرایی را به‌کار می‌برد. به‌هنگام هر یک از اجراهای خود در جیب بالاپوش [کت] گریگ چغندر [قورباغه] گلینی جای داشت. پیش از آغاز کنسرت، او بی‌چون و چرا آنرا بیرون کشیده و پشت آنرا نوازش می‌کرد. افسون [طلسم] کارگر می‌افتاد: کنسرت‌ها با کامیابی بسیار روبرو می‌شدند.

۵۸. به‌دلیل سختی‌های مالی، آهنگ‌ساز زمان بسیاری را به آموزش نوازندگی فورته پیانو به شاگردان می‌پرداخت.

۵۹. آهنگ‌ساز دارای چیرگی والای نوازندگی فورت‌پیانو و ویولون بود.
۶۰. در کنار کار آفرینش‌گری موسیقی، او همچنین سرگرم کار نوشتاری و خرده‌گیرانه کارهای موسیقایی آهنگ‌سازان دیگر نیز بود.
۶۱. یک بار گریگ در شهر اسلو کنسرت بزرگی برگزار کرد، که برنامه آن تنها از ساخته‌های آهنگ‌ساز برگزیده شده بود. اما در دقیقه پایانی، گریگ به ناگهان پایانی‌ترین بخش برنامه را با ساخته‌ای از بتهوون جابه‌جا کرد.
۶۲. میهن گریگ -شهر برگن در نروژ- بارانی‌ترین شهر در اروپا به‌شمار می‌آید. امروزه این دومین شهر بزرگ نروژ است.
۶۳. فرانتس لیست آهنگ‌ساز نام‌دار، که گریگ را از نزدیک نمی‌شناخت، پس از آشنایی با موسیقی او نامه‌ای پرشور در ستایش از هنر آفرینش‌گرانه گریگ برای او فرستاد. خود گریگ دیرتر به‌زبان آورد [اعتراف کرد]، که پشتیبانی لیست بر فرتابگری او پُردریش [تاثیر] بود.
۶۴. موسیقی ادوارد گریگ در بسیاری از نمایش‌های روی پرده و نگاره‌کشی جنبش‌دار [فیلم‌های سینمایی و نقاشی متحرک] استفاده شده است؛ برای نمونه، در نمایش روی پرده «لولیتا»، داستان بلند جنجال‌برانگیز ولادیمیر نابوکوف، به‌نمایش گذارده شده در سال ۱۹۹۷.
۶۵. هنر آفرینش‌گرانه گریگ در بسیاری از کشورها بسیار پرارزش برآورد شده، و به‌ویژه به دل هواداران فرهنگ اسکاندیناویایی می‌نشیند.
۶۶. برخی از ساخته‌های گریگ برپایه فرهنگ زادبومی نروژ استوار بودند. گریگ در ساخته‌های خود توانست راز داستان‌های سوئدی و نروژی را، در جایی که در پشت هر سنگی کوتوله‌ای به‌نام ترول پنهان می‌شود، و از هر روزنه‌ای بیرون می‌جهد، آشکار سازد.
۶۷. ساخته‌های آهنگ‌ساز بارها در نمایش‌های نگاره‌های جنبش‌دار («افسانه گریگ»، «خانه دیرین»، «سبیدی با میوه‌های درخت شمشاد»، «وشک اسکل‌ها» و دیگران)، و همچنین در نمایش، به‌کار برده شده‌اند.
۶۸. «بامداد» و «در کنار [غار] پادشاه کوهستانی» از سویت پِریگونت را می‌توان شناخته‌شده‌ترین و پراوازه‌ترین آفریده گریگ به‌شمار آورد.
۶۹. گریگ با وشک هالیگن، آهنگ‌های آوازی بنیادین، نگاره نروژی و با همه این‌ها بزرگ شد. و این آهنگ‌ها [ملودی‌ها] را در ساخته‌های خود «پنهان می‌کرد».

۷۰. به‌راستی، گریگ نخستین آهنگ‌ساز نروژ به‌شمار می‌آمد، که در جهان نام‌دار شد. گذشته از آن، او نگاره‌های مردمی اسکاندیناویایی را به‌درجه نوبی رساند.

۷۱. گریگ تا پایان زندگی سرگرم کار کنسرتی بود. همسر او نیز با او برنامه اجرا می‌کرد.
۷۲. گریگ در آلمان، فرانسه، هلند، سوئد، نروژ، دانمارک و انگلیس کنسرت می‌داد.
۷۳. با ادامه‌گیری‌های هنری به‌همراه همسر خود در نروژ، دانمارک و آلمان، گریگ سرما خورده، دچار سینه‌پهلو می‌شود و در ۴ سپتامبر سال ۱۹۰۷ از دنیا می‌رود.
۷۴. روز مرگ او در نروژ روز سوگواری شناخته شد.

۷۵. گذشته از دختر از دنیا رفته‌اش، گریگ فرزند دیگری نداشت.
۷۶. خانه او «ترولهاوگن» بدل به دیرینکدل [موزه] آهنگ‌ساز شد. در آنجا چیزهای خودی او نگاه‌داشته شده، و اندرون آن به‌راستی از دوران زندگی او دگرگون نشده. در کنار خانه، تندیس آهنگ‌ساز در اندازه‌ی راستین او ایستاده.
۷۷. در شهر کالینینگراد خیابانی به نام گریگ هست.
۷۸. در دهکده‌ی کاممونارکا، که بخشی از مسکو است، خیابانی به نام ادوارد گریگ هست.
۷۹. بازمانده‌ی هنری آفرینش‌گرانه‌ی ادوارد گریگ دربرگیرنده‌ی بیش از ۶۰۰ آواز و رمانس، ۲۰ پارچه‌ی موسیقایی، سمفونی، سونات و سویت برای فورته‌پیانو، ویلون و ویولونسل است.
۸۰. امروزه هنر آفرینش‌گرانه‌ی گریگ در نروژ دارای ارزش بسیاری است. آفریده‌های او به‌گونه‌ای سامان‌مند در آیین‌ها [مراسم] و نمایش‌ها اجرا می‌شوند.

سرچشمه: اُبشه نِت

برای آشنایی یا آشنایی بیشتر با آفریده‌های ادوارد گریگ پیشنهاد می‌کنم به این ساخته‌های آهنگ‌ساز گوش داده شود:

- بسیاری از پارچه‌های موسیقایی کوچک برای فورته پیانو (اپوس ۱، چاپ شده در سال ۱۸۶۲)؛ اپوس ۷۰ در ۱۰ «دفتر سرایش گرانه» (چاپ شده از سال ۱۸۷۹ تا سال ۱۹۰۱)
- برای پیانو 4 دستی:
  - پارچه‌های موسیقایی سمفونیک اپوس ۱۴
  - وشک‌های نروژی اپوس ۳۵
- سونات شماره ۲ برای ویولن و پیانو در ماژور، اپوس ۱۳ (۱۸۶۷)
- کنسرت برای پیانو و ارکستر اپوس ۱۶ (۱۸۶۸)
- «پرگیونت»، موسیقی برای نمایشنامه هنریک ایبسن اپوس ۲۳ (۱۸۷۵)
- سونات برای ویولن سل و پیانو اپوس ۳۶ (۱۸۸۲)
- وشک‌های سمفونیک اپوس ۶۴ (۱۸۹۸)
- آوازها و رمانس‌ها برای آوا و پیانو (روی هم‌رفته نزدیک به ۱۳۰)، در میان آنان آوازهای «ترا دوست دارم» (Jeg elsker dig) اپوس ۵ شماره ۴ کلبه (Hytten) اپوس ۱۸ شماره ۷؛ هر دو - بر روی واژه‌های متن هانس کریستیان آندرسن

برگردان نوشته‌ای درباره ادوارد هاگروپ گریگ در برگی اینترنتی از زبان روسی به زبان پارسی و گزینش برخی از نگاره‌ها از بابک بردیا (آهنگ‌ساز، پروفیسور [استاد] رشته‌های دانش همگانی [تئوری] موسیقی، ماستر [استاد] هنرهای زیبا، نوازنده پیانو و آموزگار در این رشته‌ها)

برلین